

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 726/2022
13.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ – адвоката Ивана Ћаловића и Ирене Илић, поднетим против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 415/21 од 28.10.2021. године и Кж3 4/22 од 18.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ћаловића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 415/21 од 28.10.2021. године и Кж3 4/22 од 18.04.2022. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ирене Илић, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 415/21 од 28.10.2021. године и Кж3 4/22 од 18.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 3/20 од 23.11.2020. године окривљени АА је на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и кривично дело праће новца из члана 245. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 415/21 од 28.10.2021. године делимичним усвајањем жалбе ВЈТ у Чачку, преиначена је пресуда Вишег суда у Чачку К 3/20 од 23.11.2020. године, па је окривљени АА оглашен кривим да је извршио

продужено кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, за коју казну је одлучено да се има извршити у просторијама у којима окривљени станује, без примене електронског надзора. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће одлучити суд посебним решењем. Жалба ВЈТ је у осталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кжз 4/22 од 18.04.2022. године одбијене су као неоснована жалба ВЈТ у Чачку и жалбе бранилаца окривљеног, а пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 415/21 од 28.10.2021. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 415/21 од 28.10.2021. године и Кжз 4/22 од 18.04.2022. године захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Ђаловић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и потврди пресуду Вишег суда у Чачку К 3/20 од 23.11.2020. године или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе;

- бранилац окривљеног АА – адвокат Ирена Илић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 8), 9) и 10) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и потврди пресуду Вишег суда у Чачку К 3/20 од 23.11.2020. године или их врати на поновно одлучивање или одбије оптужбу према окривљеном.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ђаловића је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а у осталом делу недозвољен, док је захтев браниоца окривљеног – адвоката Ирене Илић неблаговремен.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Ђаловић у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводећи да дело за које је окривљени гођен и осуђен није кривично дело. Према ставу браниоца доприноси за ПИО, доприноси за случај незапослености и доприноси за здравствено осигурање, су различити доприноси који се не могу сабирати а да би сабирање различитих врста доприноса било могуће мора бити изричито законом предвиђено, а у конкретном

случају то није тако јер закони који регулишу порез на доходак грађана, доприносе за обавезно социјално осигурање и порез на додату вредност не садрже ни једну одредбу којом се каже да се доприноси за један порески период могу сабирати. Правилним тумачењем бића кривичног дела за које је окривљени правноснажно осуђен, како то закључује бранилац, долази се до тога да доприноси морају бити раздвојени а не да се користи термин доприноси за социјално осигурање и то збирно за сваку годину у изреци пресуде. Самим тим, како се различити доприноси не могу сабирати то њихов износ у конкретном случају не прелази износ од милион динара, а што је неопходно да би постојало продужено кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ за које је окривљени у конкретном случају правноснажно осуђен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Ћаловића се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, истоветне наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Ћаловић истицао је и у жалби изјављеној против другостепене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 415/21 од 28.10.2021. године, па како је Апелациони суд у Крагујевцу, поступајући у трећем степену, оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 6 у трећем ставу пресуде Кж3 4/22 од 18.04.2022. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога и по налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају доприноси за пензијско и инвалидско осигурање, доприноси за случај незапослености и доприноси за здравствено осигурање заједно представљају доприносе за обавезно социјално осигурање у смислу члана 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Надаље, у образложењу поднетог захтева бранилац окривљеног – адвокат Иван Ћаловић указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводећи да је примењен закон који се не може применити, те да неуплаћивање износа који је обрачунат на име доприноса за обавезно социјално осигурање или других прописаних дажбина представља радњу извршења кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Ћаловића се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, истоветне наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Ћаловић истицао је и у жалби изјављеној против другостепене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 415/21 од 28.10.2021. године, па како је Апелациони суд у Крагујевцу, поступајући у трећем степену, оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 7 у другом и трећем ставу пресуде Кж3 4/22 од 18.04.2022. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни

касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ћаловића у преосталом делу је одбачен као недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да суд користи термин доприноси за обавезно социјално осигурање позивајући се на Закон о доприносима за обавезно социјално осигурање и Закон о порезу на доходак грађана, који регулишу потпуно други облик јавних прихода па није јасно да ли се ради о доприносима као јавном приходу или порезу као јавном приходу. Поред тога се напомиње и да суд не наводи пропис где је сабирање различитих врста доприноса предвиђено и где је то дозвољено. На овај начин се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ћаловића у овом делу одбацио као недозвољен.

Поред наведеног, у поднетом захтеву браниоца окривљеног се напомиње и да је у изреци пресуде наведено збирно за сваку претходно наведену годину укупна висина свих доприноса, а требало је навести тачне износе сваког доприноса појединачно и одвојено за сваку годину, као и да правноснажна пресуда чија изрека има више делова исти треба да буду обележени римским или арапским бројевима а не речима, на који начин се суштински указује да је изрека правноснажне пресуде неразумљива а самим тим на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ћаловића и у овом делу одбацио као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ирине Илић је одбачен као неблаговремен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном АА, према доставници која се налази у списима предмета, пресуда Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 4/22 од 18.04.2022. године, уредно достављена 31.05.2022. године, па је последњи дан рока 30.06.2021. године (четвртак – радни дан), а да је бранилац окривљеног – адвокат Ирена Илић захтев за заштиту законитости поднела препорученом пошиљком РЕ 688930415 РС, дана 02.07.2022. године, дакле након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ирене Илић, одбацио као неблаговремен, јер је поднет након законом прописаног рока.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Ћаловића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на ове повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, а захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Ирене Илић на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као неблаговремен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.